

Д. Кардашевъ.

Кубратъ ханъ.

Приказка.

реди 160 години въ Света Гора живѣлъ единъ добъръ калугеръ на име отецъ Паисий. Той билъ единъ отъ най-ученитѣ калугери на онова време и учелъ народа да чете и да пише. Пишелъ и хубави приказки за старитѣ български царе и воеводи — за тѣзи стари юнаци, които, ко-

гато ходѣли, гори и балкани пжтъ имъ отваряли и и отъ стжпкитѣ имъ искри излизало.

Така разказвалъ отецъ Паисий, и народътъ го обичалъ и се събиралъ на купища да слуша неговото слово.

Годинитѣ минавали, Паисий билъ боленъ и едва се държалъ на крака — малко му оставало да живѣе.

Замислилъ се той, какво да направи, та и следъ смъртъта му приказкитѣ да не се забравятъ, а да се разправятъ отъ стари на млади, докато свѣтъ свѣтува.

И почналъ отецъ Паисий да моли Господа да му продължи живота още нѣколко години, за да запише всичко на книга.

Една нощъ, когато се молѣлъ, зачули се трѣсъци и грѣмове и нѣщо тѣй зафучало, че всичко